

(Konventionens § 234), medens saadan Bestemmelse selvfølgelig ikke maa gives, naar Udgangspunktet er Rejsens Ende. Men Op-gaven bliver i begge Tilfælde den samme og reguleres ved nogle faa Principper. Der er i Virkeligheden nu næppe megen Tvivl om disse, men deres Gennemførelse kan være mere eller mindre korrekt. De Regler, der gives, skulle være i Stand til at staa deres Prøve, naar man anlægger det teoretisk korrekte Udgangspunkt, Tilstanden i Opfrelsesøjeblikket (hvad der faktisk var i Fare), og dernæst anvender det nu almindeligt anerkendte Princip, at ligesom Erstatningen blev beregnet efter det virkelige Tab, der resulterer af Opfrelsen, naar Hensyn tages til senere Hændelser, der have rammet Genstanden under Rejsens Fortsættelse eller vilde have rammet den, hvis den fremdeles havde delt Ekspeditionens Stæbne (§ 205), saaledes skal Fordelingen og saaa ske efter Hensyn til den Fordel, der sluttelig faktisk resulterer af den skete Opfrelse. Gods, der gaar til Grunde senere, deltager ikke i Tabfordelingen; Gods, der er frelst, deltager kun med Værdien i den bestadigede Tilstand, i hvilken det kommer frem til Bestemmelsesstedet som Følge af samtidigt eller senere partikulært Havari; for Skibets Vedkommende nedsættes Værdien i Opfrelsesøjeblikket med alle samtidige eller senere partikulære Havarier, fordi disse nedsætte den Fordel, der ved Rejsens Ende er opnaaet for Rederen som Resultat af Opfrelsen.

De Genstande, der ere opofrede eller bestadigede ved det almindelige Havari, skulle derhos bære deres korrekte forholdsmæssige Andel i Opfrelsen. Dette ville de komme til, naar samtlige Værdier, der eksistere umiddelbart før Opfrelsen (i Opfrelsesøjeblikket), opføres som kontribuerende, og man derefter bringer Princippet om, at samtidigt og senere partikulært Havari formindsker de kontribuerende Værdier, til Anvendelse. Men det samme Resultat vil fremkomme, naar man tager samtlige Værdier umiddelbart efter Opfrelsen, altsaa med den Tilintetgørelse og Bestadigelse, Groshavariet og samtidigt partikulært Havari har medført, bringer Princippet om senere partikulært Havaris Indflydelse til Anvendelse og tilføjer som kontribuerende enten selvstændigt (i Tilfælde af Tilintetgørelse) eller som Tillæg (i Tilfælde af Bestadigelse) de Beløb, der beregnes til Godtgørelse i Havariberegningen. Da dette er den simpleste Maade at lade selve de tabte Værdier tage deres Andel i Groshavariet, vil altsaa den teoretisk korrekte Bestemmelse af de kon-

tribuerende Værdier foreløbig kunne udtrykkes saaledes: Kontribuabile ere samtlige ved Rejsens Slutning eksisterende Genstande efter den Værdi, de havde i den Tilstand, i hvilken de befandt sig umiddelbart efter Opfrelsen med Tillæg af, hvad der godtgøres som Erstatning ved Groshavariberegningen, og med Fradrag af den Værdiforringelse, der har rammet dem ved senere partikulært Havari, — samt de ved Groshavariet opofrede Genstande, repræsenterede ved de Beløb, der beregnes til Erstatning for dem. Efter den Maade, hvorpaa den sidstnævnte Erstatning beregnes, jfr. navnlig § 201 og § 205, bliver der for disse Beløbs Vedkommende ikke Spørgsmaal om her atter at fastsætte noget om Fradrag paa Grund af samtidigt partikulært Havari eller senere partikulært Havari, der vilde have ramt Genstanden, hvis den var forbleven ombord.

Efter at Hovedhenspunkterne saaledes ere givne, skal det med foreløbig Forbigaaelse af de Kombinationer, der kunne blive en Følge af, at flere almindelige Havarier ere indtraadte paa Rejsen, undersøges, hvilke Regler Loven bør indeholde, naar man tager det Udgangspunkt, man praktisk maa tage i Stedet for Opfrelsesøjeblikket — nemlig Rejsens Slutning, — i Almindelighed Bestemmelsesstedet, men hvis Skib og Ladning stilles ad tidligere, da det Sted, hvor dette sker. Denne Undersøgelse skal navnlig knyttes til Beregningen af Skibets kontribuabile Værdi.

Naar Skibet antommer til Bestemmelsesstedet, uden at der i Mellemtiden er indtruffet noget, der har forandret den Situation, der var til Stede umiddelbart efter Opfrelsen, bliver Resultatet det samme, enten man lægger de faktiske Forhold paa dette Tidspunkt eller paa Bestemmelsesstedet til Grund. I Burderingen paa Bestemmelsesstedet faa de Bestadigelser, Skibet har lidt paa Rejse forud for Groshavaritilfældet, ved selve dette og ved samtidigt partikulært Havari, den Indflydelse, som de skulle have paa den kontribuabile Værdi, — og Fradrag for saadanne Bestadigelser skal altsaa ikke finde Sted. Der bør heller intet Hensyn tages til den mindre bethdelige Forringelse, som Tid og Slid i Mellemtiden kan have forarsaget paa Skibet, idet det vilde være upraktisk at være smaalig korrekt, og Skibet saaledes som det er kommet frem i alt Fald repræsenterer den Værdi, der er reddet for Rederen ved Opfrelsen. Er der indtruffet et eller flere senere færtilige Havarier og Skibet antommer til Bestemmelsesstedet med de deraf følgende Bestadigelser, vil en Bur-